

Ministers Raadighed til at benyttes ved Rea-
liseringen af Stutteriet. Jeg troer, at vi ere
komne saa vidt med dette Stutteri, at Fleer-
tallet af Thinget her er fuldkommen enigt om,
at det er paa Tiden at unddrage Staten dets
Beskyrelse. Da den høitagtede Minister nu
har viist os Veien, uagtet det tidligere er
sagt, at vi ikke gjennem et paa Finantsloven
stillet Forslag kunde gjøre gennemgribende
Forandringer i Stutteriets Beskyrelse og Ord-
ning, kan man nu dristigt gjøre det, eftersom
den høitagtede Minister har stillet et gennem-
gribende Forslag, som gaaer ud paa at fravige
Loven af 23de Januar 1862. Det er kun
disse Bemærkninger, jeg har fundet mig op-
fordret til at fremsætte, fordi jeg i Udvalget
selv særlig har havt med de Sager at gjøre,
som høre under Indenrigsministeriet.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke
trætte det høitærede Thing med en yderligere
Udvikling af, hvad jeg tidligere har udtalt, men
jeg maa ganske bestemt protestere imod, at det
af mig indbragte Ændringsforslag i mindste
Maade skulde forandre eller tilsigte en Foran-
dring i Loven af 23de Januar 1862; det er
ligesom en Dmpostering, men som ganske vist
giver Beskyrelsen friere Hænder over Udbyttet
af Stamsstutteriet. Loven af 23de Januar
1862 indeholder ikke det Allermindste om det
Forhold, som bliver berørt ved det af mig stil-
lede Ændringsforslag.

A. Sage: Det ærede Medlem, som har
stillet Forslag om en Bevilling af 13,000 Rb.,
har ikke ret bemærket, at det er usædvanligt,
at Thinget foreslaaer Pengebevillinger paa Fi-
nantsloven; men iøvrigt forekommer det mig,
at han har givet meget gode Grunde for, at
man ikke skulde opsætte at bevilge disse Penge,
som efter, hvad han ophyste, dog senere ville
blive bevilgede, og den høitærede Minister har
henstillet til Thinget, hvorvidt det vilde gaae
ind paa Forslaget eller ikke. En saadan Yt-
tring fra den høitærede Minister lyder for mig
som en anbefaling til at vedtage Bevillingen
af de 13,000 Rb.; men vi komme da i den
Forlegenhed, at vi gaae udenfor den Regel,

som vi altid eller næsten altid have fulgt —
desværre har der været nogle Undtagelser —
ikke at bevilge sige Summer, naar de ikke ere
opstillede i Finantslovsforslaget af den vedkom-
mende Minister. Det forekommer mig derfor,
at det vilde være ønskeligt, efter hvad der er
udtalt af den høitærede Minister, om han vilde
stille et Forslag derom til 3die Behandling, og
om det ærede Medlem vilde tage sit Forslag
tilbage i Diebliffet.

Jeg skal ikke lade mig friste videre ind paa
Grønland end til at sige nogle saa Ord. Det
høitærede Thing vil have i tydelig Erindring,
at saalænge Rigsdagen har været til, har der
været en aarlig sig gjentagende Vællagelse over,
at man ikke saae sig istand til, saaledes som
Forholdene vare, at gjøre noget virkelig Nyttigt
for Grønlands Befolkning. Det er jo et paa
særlig Maade sammensat Etablissement, denne
grønlandske Handel; det har ikke alene at tage
Hensyn til Handelsens, men ogsaa til Beboernes
øvrige Tarv; men at udrette dette paa en vir-
kelig forstandig og nyttig Maade, har hidtil
viist sig saa svært, at vi endnu staae paa det
samme Standpunkt, som dengang vi begyndte
paa Forhandlingen om Grønland. Det har
hyppig af Thinget været udtalt som et Ønske,
at den Mand, som staaer i Spidsen for dette
Etablissement, skulde tilbringe sine Sommer i
Grønland, da han derved kunde handle med
langt friere Hænder end selve Colonibestyrerne,
som findes deroppe. Det er ganske vist, at,
hvis man var istand til at finde en Mand af
overlegen Dygtighed, vilde han paa Stebet
være istand til at kunne tage Forholdsregler,
som man ikke ved lang Brevvevling og ved
Indstillinger fra Contoiret til Ministerierne og
derfra gjennem Forhandlinger i Thinget vilde
formaae at sætte igjennem. Saaledes som
Forholdet er, troer jeg, at Udvalget ikke har
kunnet gjøre Andet end, hvad det har gjort,
nemlig at lade Sagen staae, som den stod, uden
at indlade sig paa de mindre Forandringer,
som vare foreslaaede, ikke at tale om den store
Forandring at frigive Handelen paa visse
Strækninger. Dette Spørgsmaal har allerede
tidligere været til Forhandling her i Thinget,
og jeg skal derfor ikke opholde mig derved, men